

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vasi? — Ívamálf!
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
socialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

Bretskur hermaður frá krígnum harmast grinda-uppøsingina

Talan er bert um eitt fátal av fólki, sum tekur undir við grindauppøsingini móti føroyingum. Tey flestu av okkum fara framhaldandi at keypa føroyskar vørur, sigur tann 66 ára gamli Gavin Tailor, sum júst hevur vitjað í Føroyum, goð 40 ár aftaná at hann var í bretskari hertænastu í Føroyum.

Orð og myndir: Jan Müller

— Vit komu til Føroya sum vinir og vóur væl móttiknir. Vit ynskja at koma aftur til Føroyar sum vinir og ikki sum figgindar.

Soleiðis sigur tann 66 ára gamli Gavin Tailor úr Skotlandi, meðan hann turkar tárlini burtur við hond síni.

Skelkaður

Hann er ikki selt skelkaður av teirri uppøsing, sum er í heimlandi sínum um grindadrápið í Føroyum og hevur í hesum sambandi eisini lisið greinina hjá John Smith í føroyskum blaði, har hesin ber ótta fyrri, at vinskapurin millum føroyingar og bretar bráðliga skal vendast til óvinskap.

Gavin Tailor er ein fryntligur maður. Dámar væl at prátta og hevur nógva uppá hjarta. Tosar hann um eitthvørt, so brosar og flennir hann. Men tá samrøðan bráðliga kemur inn á »grinda-

málið« broytist práttingarlag og andlitsbráð hansara fullkomiliga. Hann gerst ikki selt vónsvikin og niðurbogdur.

— Eg kom til Føroya í 1942 saman við øðrum hermonnum. Vit vóru sera væl móttiknir og høvdu eina frálíka tíð her í Føroyum. Nú meira enn 40 ár seinni eru vit aftur í Føroyum — fyrri fyrstu ferð eftir kriggið. Og vit kenna tað, sum at vera komin »home again« — heimaftur. Eg fekk klump í hálsin og tárlini runnu, tá eg steig í land í Havn henda dagin í juli. Móttøkan var so framúr hjartalig, at tað var tørfitt ikki at visa kenslurnar.

Óhappið

Gavin Tailor heldur, at tað er ræðuligt, at henda grindauppøsingin skuldi koma júst um sama mundi, sum teir 11 hermennir úr Cameronians-herdeildini vitjaðu aftur í Føroyum.

— Vit komu higar fyrri at takka tykkum føroyingum fyrri tann blíðskap og tað vinarlag, tit vistu okkum

undir krígnum, og nú um somu tíð hendir so hetta við grindamótumælningum.

— Eg skal bert vissa føroyingar um, at tað bert er talan um ein litlan bólk av bretum og skotum, sum taka undir við hesum ágangi. Ti tey flestu virða føroyingar fyrri tað, tit hava gjørt undir krígnum, og tað tit eru og standa fyrri framvegis. Vit ynskja bert gott samstarv við føroyingar.

Gavin Tailor ynskir ikki at svara fyrri allar hinar hermenninar, sum vitjaðu hesar dagarnar, men ynskir heldur enn fegin at siga sína »egnu persónligu hugsan um grindadráp og tað aktuella grindamálið.

Hann sigur: — Eg var bert 23 ára gamal, tá eg kom til Føroya. Vit vóru her í 15 mánaðir og hevði eg tá høvi at siggja, hvussu tit føroyingar búleikaðust. Eg sá, hvussu tit drópu grind og hvussu grindin verður bytt millum alt fólk — uttan peningaligt endamál av nøkrum slag. Her var als ikki talan um profitt. Tit ótu tveistið og spikið, sum var tað ein nátturligur partur

Her er so ómetaliga nógva broytt og alt til tað betra, sigur Gavin Tailor. Hann heldur tað er ófatiligt, at føroyingar skulu hava fingið so nógva stór og vøkur sethús.

av húsarhaldinum.

Tit drepa framvegis grind og byta hana og brúka hana til matna. Tað skulu tit so sanniliga hava loyvi til. Hvat skuldi tá eisini verið galið í tá at drepa hval, sum kanska fyrri ein pat hevur stutta livitið eftir og tit tá kunnu útnytta tað feska kjotið, meðan tað er til taks!

Eg havi hoyrt og sæð, hvat ávis bretsk blóð hava skrivað um tykkum og grindadráp. Tað ger mær ógvuliga ílt, ti hetta er heilt burturvíð. Tað er tá ikki ódrvisi at drepa grind sum tit gera enn at fara við eini kúgv til sláturhúsið, sum vit gera.

Tíðindi!

Avis blóð skulu hava sensatiónir og vit vita av royndum, at »vánalig tíðindi« eru goð tíðindi. Soleiðis arbeiða teir tianverri.

— Men, sigur Gavin Tailor, hvussu nógva teirra, sum mótmæla og skriva, hava verið í Føroyum og sett seg inn í viðurskiðini her? Eg trúgvi ógvuliga fá.

Gavin Tailor heldur, at tað er skeivt at blanda grindahval og stórval saman. — Tað at stórvalurin verður dripin — eittnú við Suðarpólin — er nakað annað. Hvat føroyska grindadrápinum viðvíkur, so er tað bert ein dropi í havinum og áttu vit onnur ikki at mett hetta sum eitt aljóða vandamál. Hetta megna tit sjálvi at viðgera.

At enda sigur Gavin Tailor, sum í dag arbeiðir innan pappirsframleiðslu nærhendis Glasgow, at henda vitjanin vónandi

ikkvi verður tann seinasta.

— Vit í okkara herdeild mótast í hvørjum ári at minnst gamlar dagar. Av teimum teljast teir í Føroyum millum teir bestu og hava vit nú uppfyllt ynski okkara um at koma til Føroya. Eg veit væl, at henda grindauppøsingin í Bretlandi skelkar tykkum, ti tit selja nógvan fisk tann vegin, men eg haldi ikki, tit skulu bera so stór-an ótta fyrri avleiðingum. Vit fara framhaldandi at keypa føroyskar fiskavørur. Verið visir í ti.

Tit ringja — vit skriva

Ringið telefon

11820

